

The Encounter

Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Φιλοσοφική Σχολή

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΜΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΘΕΑΤΡΟ: ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ, ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ,
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ 2025-2026

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΕΣ

ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: ΜΙΧΑΕΛΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

The Encounter

Δέσποινα Καβουρτζίδου: AM 7568012500022

Βασιλική Κλεφτογιάννη: AM 7568012500030

Μαγδαληνή Κουστέρη: AM 7568012500033

Πέτρος Λενούδιας: AM 7568012500037

Σοφία Μπακιρτζή: AM 7568012500044

Δήμητρα Μπενίση: AM 7568012500045

Δημήτρης Μπουρέλος: AM 7568012500046

Ταυτότητα παράστασης

- ▶ **Δραματουργική πηγή & έμπνευση: Θεατρική Ομάδα Complicité, από το βιβλίο *Amazon Beaming* του Petru Popescu**
 - ▶ **Σκηνοθεσία: Simon McBurney**
 - ▶ **Συν-σκηνοθεσία: Kirsty Housley**
 - ▶ **Βοηθός σκηνοθεσίας: Jemima James**
 - ▶ **Σκηνικός σχεδιασμός: Michael Levine**
 - ▶ **Ηχητικός σχεδιασμός: Gareth Fry & Pete Malkin**
- ▶ **Σχεδιασμός φωτισμού: Paul Anderson Projection - Video Design: Will Duke**
 - ▶ **Ερμηνεία-Performance: Simon McBurney**
- ▶ **Παραγωγή / Συμπαράγωγή: Complicité Barbican Centre Edinburgh International Festival Onassis Stegi Schaubühne Berlin Théâtre Vidy-Lausanne Warwick Arts Centre**

“★★★★★”

The Financial Times

“★★★★★”

Time Out London

“★★★★★”

The Sunday Times

“★★★★★”

The Daily Telegraph

“★★★★★”

The Sunday Herald

“★★★★★”

The Independent

“★★★★★”

The Herald

“★★★★★”

The Daily Mail

“★★★★★”

London Evening Standard

“★★★★★”

The Scotsman



The Complicite
Production of

THE ENCOUNTER

Inspired by the book *Amazon Beaming* by Petru Popescu

Conceived, Directed
and Performed by Simon McBurney



ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ-*The Encounter*

Μαγδαληνή Κουστέρη

- ▶ Η παράσταση βασίζεται στο βιβλίο *Amazon Beaming* του Petru Popescu. Αφηγείται το πραγματικό ταξίδι του φωτογράφου Loren McIntyre το 1969, ο οποίος χάθηκε στη ζούγκλα του Αμαζονίου και ήρθε σε επαφή με την απομονωμένη φυλή των *Mayoruna*.
- ▶ Την παράσταση σκηνοθετούσε και ερμήνευε ο Simon McBurney από την ομάδα *Complicité*.
- ▶ Η **καινοτομία** της παράστασης είναι ότι όλο το κοινό φοράει ακουστικά καθ' όλη τη διάρκεια του έργου. Ο McBurney χρησιμοποιεί μια στερεοφωνική/δυσιαδική (binaural) μικροφωνική κεφαλή πάνω στη σκηνή, δημιουργώντας έναν τρισδιάστατο ήχο που μεταφέρει τον θεατή απευθείας στην καρδιά του τροπικού δάσους.

Simon McBurney

Ο Simon Montagu

McBurney γεννήθηκε στις 25 Αυγούστου το 1957. Είναι διακεκριμένος Άγγλος ηθοποιός, συγγραφέας, καθώς και σκηνοθέτης θεάτρου και όπερας, σκωτσέζικης και ιρλανδικής καταγωγής, ευρέως αναγνωρισμένος ως ένας από τους πιο καινοτόμους και επιδραστικούς δημιουργούς του σύγχρονου βρετανικού θεάτρου. Αφού σπούδασε Αγγλική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ, εκπαιδεύτηκε στο σωματικό θέατρο στο Παρίσι υπό την καθοδήγηση του Jacques Lecoq και του Philippe Gaulier.





Το 1983 συνίδρυσε τη διεθνώς φημισμένη θεατρική ομάδα Complicité (αρχικά Théâtre de Complicité), της οποίας παραμένει καλλιτεχνικός διευθυντής, εισάγοντας έντονα οπτικά και σωματικά στοιχεία που αναζωογόνησαν τις παραστατικές τέχνες. Παράλληλα με τη σπουδαία θεατρική του πορεία, η οποία του έχει χαρίσει κορυφαίες διακρίσεις, όπως τα βραβεία Olivier και το Ευρωπαϊκό Βραβείο Θεάτρου, ο McBurney έχει μια εξαιρετικά επιτυχημένη καριέρα στον κινηματογράφο και την τηλεόραση, έχοντας συμμετάσχει σε γνωστές παραγωγές όπως οι ταινίες *The Last King of Scotland*, *Tinker Tailor Soldier Spy*, *Harry Potter and the Deathly Hallows* και *The Theory of Everything*. Το έργο του επικεντρώνεται συχνά στην ανθρώπινη συνείδηση, τη συλλογική μνήμη, τη σύνδεση του ανθρώπου με τη φύση και την ανάγκη να «ακούμε» ουσιαστικά ο ένας τον άλλον.

Simon Mcburney plays Joren McIntyre in his one-man show, the encounter. The audio-heavy performance distorts the audience's sense of time and space.

(Photograph by Aara Krulwich, *The New York Times/redux*)

Loren McIntyre



- ▶ Ήταν Αμερικανός φωτορεπόρτερ, δημοσιογράφος και αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ, γνωστός για την πολυετή συνεργασία του με το περιοδικό *National Geographic*.
- ▶ Το 1969 κατά τη διάρκεια μιας αποστολής στην κοιλάδα Janari στη Βραζιλία, με σκοπό να εντοπίσει την ασύλληπτη φυλή των Μαγογυνα (γνωστοί και ως «άνθρωποι-αιλουροειδή»), αποκόπηκε από τον πιλότο του και χάθηκε εντελώς. Κατά τη διαμονή του με τη φυλή, ο McIntyre βίωσε μια βαθιά αλλοίωση της αντίληψής του για τον χρόνο και την πραγματικότητα. Ισχυρίστηκε ότι ανέπτυξε μια μορφή τηλεπαθητικής επικοινωνίας (την οποία ονόμασε "beaming") με τον αρχηγό της φυλής, ο οποίος τον καθοδήγησε σε ένα πνευματικό ταξίδι επιστροφής «στις απαρχές του χρόνου».
- ▶ Αργότερα, το 1971, ο McIntyre έγινε επίσης γνωστός για τον εντοπισμό της τελικής και πιο απομακρυσμένης πηγής του ποταμού Αμαζονίου στις Άνδεις (η οποία σήμερα φέρει το όνομά του: *Laguna McIntyre*).

Laguna McIntyre

https://mapcarta.com/W317550914#google_vignette [22/5/2026]

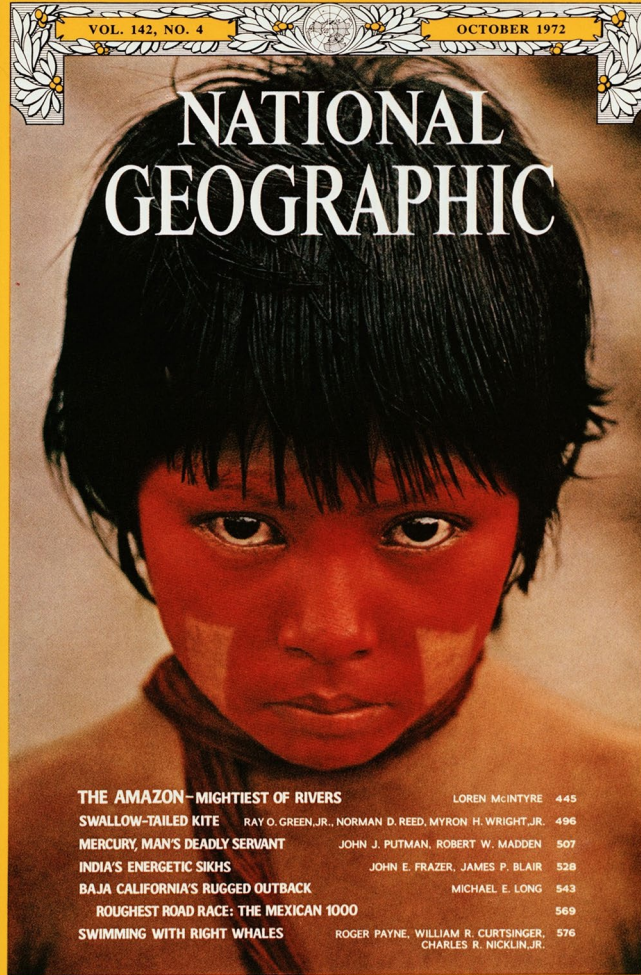


DOUBLE MAP SUPPLEMENT: SOUTH AMERICA

VOL. 142, NO. 4

OCTOBER 1972

NATIONAL GEOGRAPHIC



THE AMAZON—MIGHTIEST OF RIVERS	LOREN MCINTYRE	445
SWALLOW-TAILED KITE	RAY O. GREEN, JR., NORMAN D. REED, MYRON H. WRIGHT, JR.	496
MERCURY, MAN'S DEADLY SERVANT	JOHN J. PUTMAN, ROBERT W. MADDEN	507
INDIA'S ENERGETIC SIKHS	JOHN E. FRAZER, JAMES P. BLAIR	528
BAJA CALIFORNIA'S RUGGED OUTBACK	MICHAEL E. LONG	543
ROUGHEST ROAD RACE: THE MEXICAN 1000		569
SWIMMING WITH RIGHT WHALES	ROGER PAYNE, WILLIAM R. CURTSINGER, CHARLES R. NICKLIN, JR.	576

OFFICIAL JOURNAL OF THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY WASHINGTON, D.C.





In this McIntyre photo, Txukahamëi Natives clear the forest for a new settlement. Seven members of the group died while fighting over whether to move to a new upriver site, as ordered by the government, or to stay and resist. They eventually relocated.

Οι Παραστάσεις και η Διαδρομή του *Encounter*

- ▶ Η ομάδα *Complicité* εργάστηκε για περισσότερο από μια δεκαετία για να μεταφέρει αυτή την ιστορία στη σκηνή.
- ▶ Η παράσταση έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ του Εδιμβούργου το 2015 αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές.
- ▶ Έκτοτε παρουσιάστηκε με τεράστια επιτυχία στα μεγαλύτερα θέατρα του κόσμου (Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Παρίσι κ.α.).
- ▶ Αποτέλεσε την πρώτη παραγωγή της ομάδας που μεταδόθηκε ζωντανά μέσω διαδικτύου (live streaming), διευρύνοντας τα όρια της θεατρικής προσβασιμότητας.

Complicité

Ιδρύθηκε το **1983** στο Λονδίνο (αρχικό όνομα: *Théâtre de Complicité*) από τους Simon McBurney, Annabel Arden, Marcello Magni και Fiona Gordon. Αν και εδρεύει στο Λονδίνο, λειτουργεί πλέον κυρίως ως **διεθνής περιοδεύων θίασος**, με συχνές αλλαγές στη σύνθεση των μελών του. Καλλιτεχνικός διευθυντής της ομάδας παραμένει σταθερά ο **Simon McBurney**.

Χαρακτηρίζεται από την **ακραία σωματική κίνηση** και τη χρήση **σουρεαλιστικών εικόνων**.

Το έργο της ομάδας έχει επηρεαστεί βαθιά από τους σπουδαιούς δασκάλους του σωματικού θεάτρου **Jacques Lecoq**, **Philippe Gaulier** και **Monika Pagneux**.

Καταπιάνεται με σοβαρά κοινωνικά/υπαρξιακά θέματα, ενσωματώνοντας σύγχρονες τεχνολογίες, όπως **προβολές (projections)** και **κάμερες** επί σκηνής.

Βασική Αρχή (Motto): «Να εντοπίζουμε ό,τι είναι πιο ζωντανό, ενσωματώνοντας το κείμενο, τη μουσική, την εικόνα και τη δράση, με σκοπό τη δημιουργία ενός ανατρεπτικού θεάτρου που εκπλήσσει.»

Complicité

Διακρίσεις & Βραβεία

- ▶ **1985:** Βραβείο *Perrier Comedy Award* στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου (για την πρώτη τους παραγωγή).

Διεθνής Αναγνώριση:

- ▶ Πολλαπλά βραβεία *Olivier Awards* και *Evening Standard Awards*.
- ▶ Ευρωπαϊκό Βραβείο Θεάτρου (*Europe Theatre Prize*).
- ▶ Πολλαπλές υποψηφιότητες για βραβεία *Tony* και *Drama Desk*.

Η ανθρωπολογική διάσταση μιας παράστασης

Δήμητρα Μπενίση



Η ονειρική αναζήτηση των Χρυσών Αυτοκρατοριών

- ▶ **Η γενοκτονία των λαών της Αμερικής:** Οι αδελφοί Pizarro εξοντώνουν τους Ίνκας, αλλά ο Gonzalo πέφτει στην παγίδα της ίδιας του της απληστίας. Ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς του Περού.
- ▶ **El Dorado:** Η λίμνη Guatavita στην άκρη των βουνών και η Κυρά της.
- ▶ **Ο Χρυσός Γίγας, ο Ντίσνεϋ και ο Herzog:** Από τα κόμιξ του Carl Barks στο *Aguirre, the Wrath of God*.
- ▶ **Ο Percy Fawcett, Η χαμένη πόλη Z και ο Indiana Jones:** History becomes Legend, Legend becomes Myth.

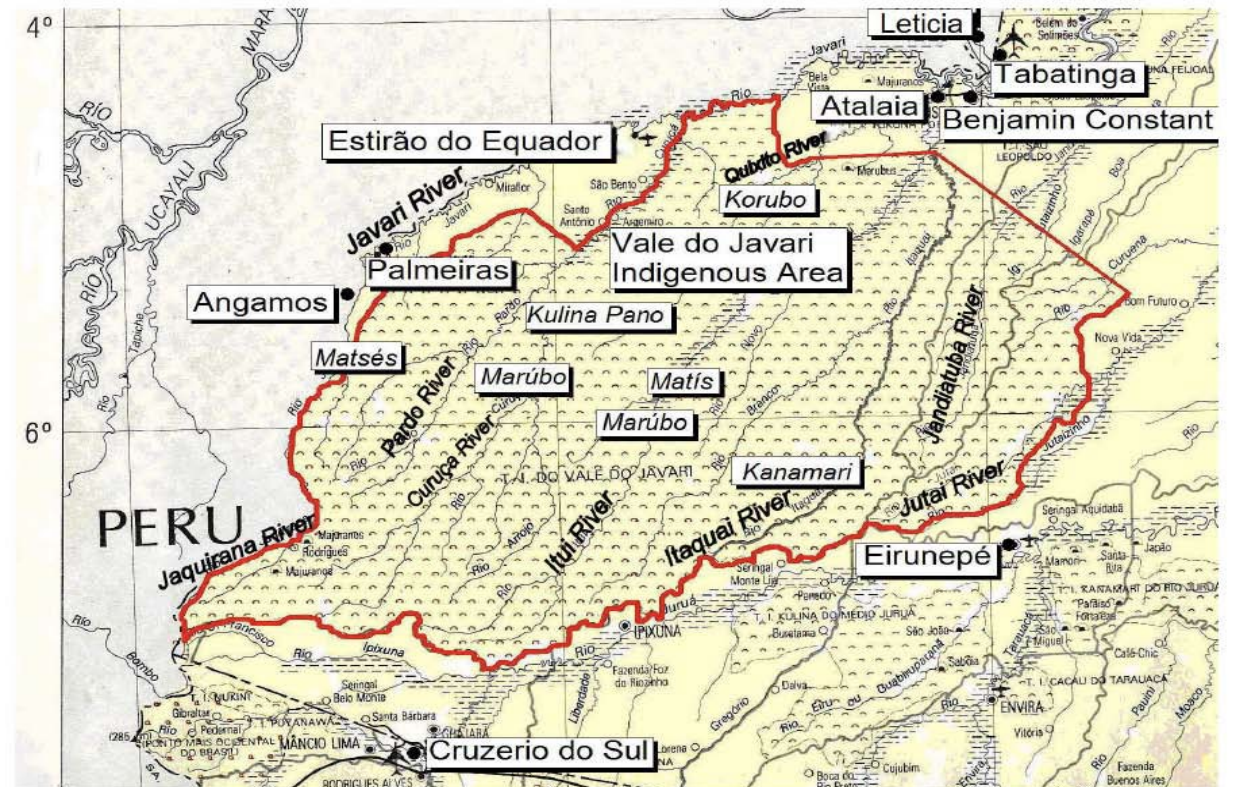


Carl Barks and Percy Fawcett



Η αναζήτηση των Πηγών του Αμαζονίου

- ▶ Ο Loren McIntyre, ο φωτογράφος του National Geographic στον Αμαζόνιο, ως άλλος David Livingstone. 20 Οκτωβρίου 1969.
- ▶ Χαμένος στη ζούγκλα της κοιλάδας του ποταμού Javary.
- ▶ *Beaming Amazon*, by Petru Popescu.



Map of the Vale Do Javari Indigenous Territory and surrounding areas (IBGE 1995).

Μαγορυνα- Matsés: Ο Λαός του Τζάγκουαρ

- ▶ Τα αδάμαστα και ανυπότακτα παιδιά του Μεγάλου Αίλουρου.
- ▶ Το μυαλό του Δυτικού ανθρώπου: Κόκκινα Μάγουλα, Οστρακόδερμος Cambio, Over – and out.
- ▶ Το Νερό, η Δύση, ο Ήλιος, η Σελήνη, το Τέλος, η Αρχή και πώς χάθηκε ο Χρόνος.
- ▶ Η Σιωπή και η Ακοή: Εκεί που η περιπέτεια συνδέεται με την παράσταση.
- ▶ Ξόρκια σε κύκλους.



Δίνοντας όνομα στο Άγνωστο

The Unknown: What to do with it?

Thoughts, thoughts. Like spaceships, whirling somewhere in a sort of suborbital space. Lying in his hammock, shivering from the cold and hearing the sounds made by the tribespeople who were still awake, McIntyre was aware of a subsphere of his mind in which a different species of mental processes, less explicit and formal, were forever meeting, colliding, mixing. The tribe he had just encountered was part of them.'



Επιστροφή στην Αρχή

- ▶ Η συνείδηση του Λαού
- ▶ Η λέξη για τον κόσμο είναι Δάσος
- ▶ Ζώντας στο Τώρα
- ▶ Μιλώντας δίχως λέξεις-Beaming
- ▶ Τα Ιερά Φυτά
- ▶ Κάψε τα υπάρχοντά σου: ο Cambio και η Μετάβαση
- ▶ Ο Victor Turner και η liminality: Το μεταίχμιο όπου αφήνοντας τον παλιό εαυτό και περνώντας από το θάνατο βγαίνουμε στην καινούργια ζωή, στην Πηγή
- ▶ Χρόνος: Γραμμικός, Κυκλικός, Σπειροειδής
- ▶ Η αυτοεθνογραφική μαρτυρία



There and back again

Ο McBurnie στους Matsés. Εκεί που η εμπειρία του γίνεται γίνεται εμπειρία τους. Ή και το ανάποδο...



Σαν επίλογος...

«Είναι φανερό ότι αν για όλους αυτούς τους μυστηριώδεις λαούς δεν ξέρουμε σχεδόν τίποτε πέρα από τα ελάχιστα ίχνη που έχουμε βρει, κατά μεγάλο μέρος είναι υπεύθυνο γι' αυτό το απρόσιτο έδαφος. Στο μισοσκόταδο της ζούγκλας μπορεί να περάσεις λίγα μέτρα πέρα από μια πνιγμένη στη βλάστηση χαμένη πόλη χωρίς να αντιληφθείς το παραμικρό. Αλλά υπάρχουν και πολλά άλλα παράξενα εμπόδια στην έρευνα, εμπόδια που δεν μπορούν να μπουν σε μια συγκεκριμένη κατηγορία, και πολλά απ' αυτά αποφεύγουν να τα αναφέρουν οι ερευνητές για να μη χαρακτηριστούν φαντασιόπληκτοι ή, σαν τον Fawcett και τον McIntyre, ονειροπόλοι. Λες και οι ονειροπόλοι δεν ήταν πάντα εκείνοι που άνοιξαν πρώτοι τον δρόμο στην ανθρωπότητα.»

(Γιώργος Μπαλάνος)



Ηχητική σκηνογραφία και ψηφιακά μέσα στο *The Encounter*

ΠΕΤΡΟΣ ΛΕΝΟΥΔΙΑΣ



Το φαινόμενο του 'Beaming'

- Τηλεπαθητική επικοινωνία: Ο αρχηγός της φυλής επικοινωνεί μέσω εκπομπής σκέψεων.
- Η Ακουστική φούσκα: Τα ακουστικά απομονώνουν τον θεατή.
- Μετατροπή της σκηνής σε ζωντανό στούντιο ηχογράφησης.

Η παράσταση βασίζεται στο βιβλίο *Amazon Beaming*. Όταν ο Αμερικανός φωτορεπόρτερ του *National Geographic* Loren McIntyre, χάθηκε στην Κοιλιάδα Javari στα σύνορα Βραζιλίας Περού, συνάντησε τη φυλή των Maoyuna, με τους οποίους δεν είχε κοινή γλώσσα. Ο αρχηγός της φυλής άρχισε να επικοινωνεί μαζί του τηλεπαθητικά, στέλνοντας σκέψεις και εικόνες απευθείας στο μυαλό του. Αυτή η εκπομπή ονομάστηκε Beaming. Το σκηνοθετικό στοίχημα στην θεατρική παράσταση *The Encounter* ήταν πώς θα βιώσει ο θεατής αυτή την τηλεπάθεια. Η λύση δόθηκε με την υποχρεωτική χρήση ακουστικών από όλο το κοινό. Κάθε κάθισμα στο θέατρο διαθέτει ένα ζευγάρι ακουστικά που το κοινό φοράει υποχρεωτικά. Αυτά είναι ο αγωγός της εμπειρίας. Απομονώνουν τον θεατή από τον φυσικό ήχο του θεάτρου και δημιουργούν μια ακουστική φούσκα. Οι φωνές ηχούν κυριολεκτικά μέσα στο κεφάλι του θεατή, προσομοιώνοντας τέλεια την τηλεπάθεια του Αμαζονίου. Η ιδιοφυΐα της παράστασης του Simon McBurney είναι ότι βρήκε τον τεχνολογικό τρόπο να κάνει το κοινό να βιώσει το Beaming. Αντί να περιγράψει πώς ο McIntyre άκουγε φωνές η παράσταση βάζει τον ίδιο τον θεατή να ακούει φωνές μέσα στο δικό του κεφάλι. Αυτό επιτυγχάνεται μετατρέποντας τη σκηνή σε ένα ζωντανό στούντιο ηχογράφησης.



Αμφιωτικός ήχος (Binaural Audio) και το "Dummy Head"

- Το ομοίωμα κεφαλής: Κρυμμένα μικρόφωνα που καταγράφουν 3D ήχο.
- Αμφιωτικά κύματα (1839): Ο εγκέφαλος ενοποιεί τα δύο σήματα σε έναν τρίτο ήχο.
- Ακουστική αρχιτεκτονική: Σχεδιασμένη από τον Gareth Fry (Ολυμπιακοί Αγώνες Λονδίνου).

Το κεντρικό σκηνικό αντικείμενο της παράστασης είναι ένα τρισδιάστατο ομοίωμα ανθρώπινου κεφαλιού τοποθετημένο σε ορθοστάτη στο κέντρο της σκηνής. Μέσα στα δύο τεχνητά του αυτιά είναι κρυμμένα δύο υπερευαίσθητα μικρόφωνα που καταγράφουν αμφιωτικό ήχο. Πρόκειται για τεχνολογία που μιμείται το ανθρώπινο αυτί. Τα αμφιωτικά κύματα ανακαλύφθηκαν το 1839 από τον Γερμανό ερευνητή Heinrich Wilhelm Dove και η εξήγησή τους είναι ότι όταν δύο ήχοι με σχεδόν παρόμοιες συχνότητες φτάνουν στον εγκέφαλο μέσω των ακουστικών, ο εγκέφαλος ενοποιεί τα δύο σήματα και δημιουργεί μόνος του έναν τρίτο ήχο. Όταν ο McBurney περπατάει γύρω από αυτό το κεφάλι ή του ψιθυρίζει από πολύ κοντά, τα μικρόφωνα καταγράφουν την ακριβή απόσταση και την καθυστέρηση του ήχου (ακριβώς όπως το ακούει ένα πραγματικό ανθρώπινο αυτί). Έτσι, ο θεατής νιώθει ότι ο ηθοποιός κινείται γύρω από το δικό του κεφάλι και ο ανθρώπινος εγκέφαλος σύμφωνα με την αντίστοιχη επιστημονική θεωρία, συνθέτει την κατεύθυνση και την απόσταση του ήχου. Το Dummy Head είναι στην ουσία, ο αντιπρόσωπος των θεατών στη σκηνή. Οι θεατές που χρησιμοποιούσαν ακουστικά βαρηκοΐας έπρεπε να φέρουν το ειδικό καλώδιο απευθείας σύνδεσης. Αξίζει να αναφερθεί πως την ηχητική αρχιτεκτονική την έφτιαξε ο Gareth Fry, ο άνθρωπος πίσω από τον ήχο των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου.



Το σκηνικό ως εργαστήριο "Foley"

- Κασέτες VHS: Προσομοιώνουν τα βήματα στα ξερά φύλλα.
- Μπουκάλια νερού: Δημιουργούν τον ήχο του ποταμού.
- Συσκευασίες από πατατάκια: Ακούγονται σαν φωτιά που καίει στον καταυλισμό.

Ο ηθοποιός λειτουργεί ως Foley Artist, παράγοντας τους ήχους ζωντανά με καθημερινά αντικείμενα. Ξετυλίγει την καφέ ταινία από παλιές κασέτες και την ποδοπατά για να ακούσουμε τα βήματα στα ξερά φύλλα. Ζουλάει πλαστικά μπουκάλια νερού δημιουργώντας τον ήχο του ποταμού. Τσαλακώνει ρυθμικά συσκευασίες από πατατάκια και σκληρά χαρτιά, κάτι που στα αυτιά μας ακούγεται σαν η φωτιά που καίει στον καταυλισμό. Επιπλέον, χρησιμοποιεί ένα μικρό ηχείο το οποίο πλησιάζει στο Dummy Head για να ακούσουμε ντοκουμέντα ή μουσική να 'μπαινουν' κατευθείαν στο μυαλό μας. Η μαγεία είναι ότι βλέπουμε το τρικ, βλέπουμε π.χ το μπουκάλι, αλλά το αυτί μας πείθει το μυαλό μας ότι βρισκόμαστε στη ζούγκλα.



Πολλαπλασιάζοντας την παρουσία

- Live looping: Ζωντανή επανάληψη του ήχου σε στρώματα (layering).

Πώς ένας άνθρωπος ακούγεται σαν μια ολόκληρη φυλή; Μέσω της τεχνικής του Live Looping, δηλαδή της ζωντανής επανάληψης του ήχου σε στρώματα. Εδώ βρίσκεται το μεγαλύτερο μυστικό της παράστασης. Το βαρύ φορτίο του looping το αναλαμβάνουν οι κορυφαίοι σχεδιαστές ήχου της παράστασης, Gareth Fry και Pete Malkin, από την αίθουσα ελέγχου. Ο ηθοποιός ηχογραφεί ζωντανά ένα χτύπημα στο τραπέζι με τα χέρια του. Οι ηχολήπτες το ετοιμάζουν σε λούπα μέσω ειδικών προγραμμάτων, και ο McBurney, πατώντας ένα διακριτικό, αθόρυβο πετάλι (foot pedal) στο πάτωμα, δίνει το ακριβές σήμα για να ξεκινήσει η επανάληψη του ήχου. Έτσι, το ηχητικό οικοσύστημα χτίζεται από την αόρατη συνεργασία του ηθοποιού στη σκηνή και των τεχνικών εκτός σκηνής, μετατρέποντας τα απλά χτυπήματα στο ξύλο σε τύμπανα της φυλής.



Πολλαπλά μικρόφωνα και το μυαλό ως σκηνικός χώρος.

- Συμβατικά μικρόφωνα: Χρήση φίλτρων (π.χ. μπάσο, παραμόρφωση) για αλλαγή φωνής.
 - Κατάργηση όρασης: Το εντυπωσιακό σκηνικό χτίζεται στη συνείδηση.
 - Απόλυτη συνθήκη: Χωρίς τον ήχο, το έργο δεν υφίσταται.

Εκτός από το Dummy Head, υπάρχουν γύρω του και άλλα συμβατικά μικρόφωνα που περνούν μέσα από φίλτρα. Όταν μιλάει σε ένα μικρόφωνο με φίλτρο χαμηλών συχνοτήτων (μπάσο), η φωνή του αλλάζει και ακούγεται σαν ο ηλικιωμένος Σαμάνος. Όταν μιλάει σε άλλο, με παραμόρφωση, ακούγεται σαν επιστήμονας σε ραδιοφωνική εκπομπή. **Συμπερασματικά**, στο *The Encounter*, ο ήχος είναι το σκηνικό. Ο McBurney χακάρει τον εγκέφαλο των θεατών, αναγκάζοντάς τους να φανταστούν έναν ολόκληρο κόσμο, αποδεικνύοντας ότι το πιο εντυπωσιακό σκηνικό χτίζεται αποκλειστικά μέσα στη συνείδηση του κοινού. Καταργώντας την κυριαρχία της όρασης και βάζοντας το κοινό να βιώσει τη συλλογική απομόνωση μέσα από τα ακουστικά, η ομάδα *Complicité* κατάφερε κάτι μοναδικό, απέδειξε ότι ένα εντυπωσιακό σκηνικό μπορεί να χτιστεί μόνον με ηχητικά κύματα μέσα στη συνείδηση του κάθε θεατή ξεχωριστά. Για να καταλάβουμε πόσο απόλυτη ήταν αυτή η συνθήκη, όταν η παράσταση φιλοξενήθηκε στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση υπήρχε ανακοίνωση ότι το έργο δεν μπορεί να υποστηρίξει κωφούς θεατές. Πολύ απλά, χωρίς τον ήχο, το έργο δεν υφίσταται.

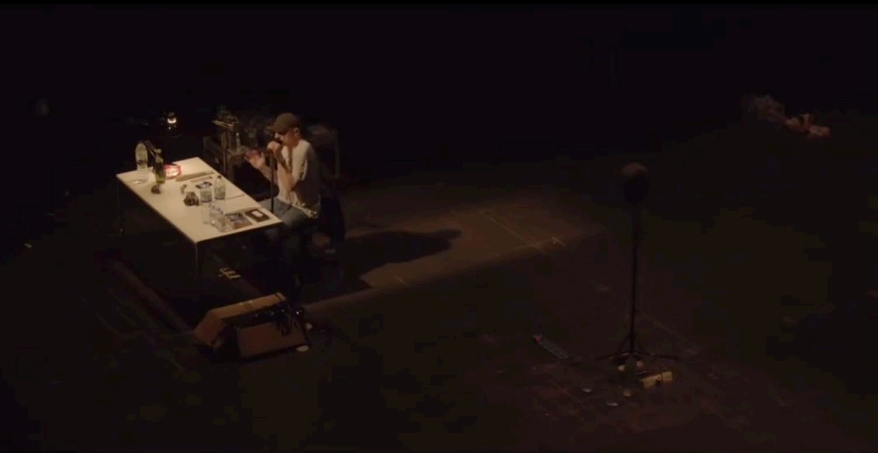


Ο Φωτισμός ως Υποστήριξη του Ήχου

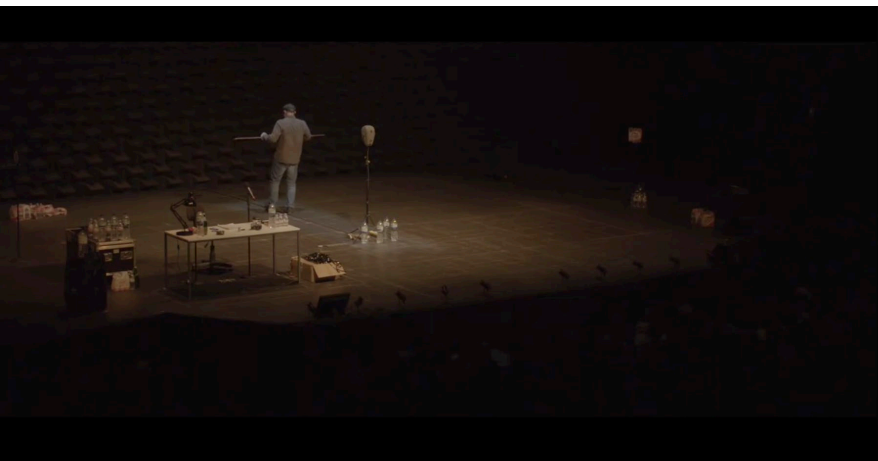
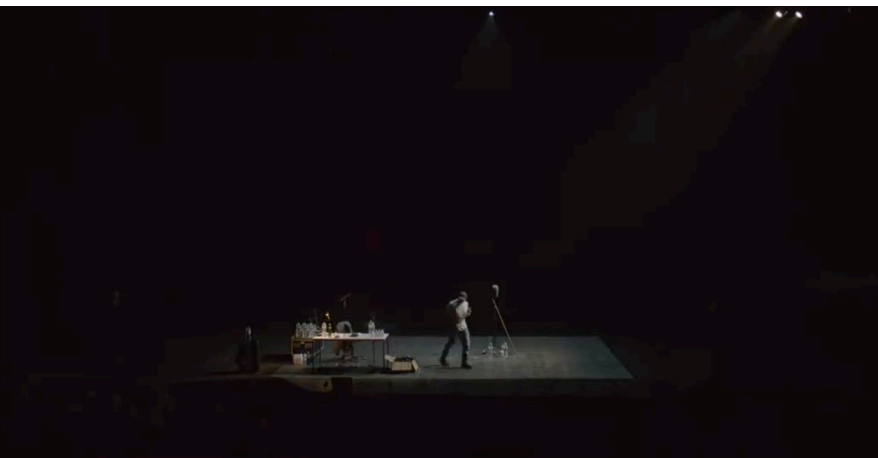
Σοφία Μπακιρτζή

- Μια πρωτοποριακή ακουστική εμπειρία: το *The Encounter* είναι πρωτίστως μια παράσταση ήχου, καθώς οι θεατές φορούν συνεχώς ακουστικά. Αυτό είναι κάτι πολύ σπάνιο στο θέατρο.
- Ο ρόλος των φώτων και του video mapping: ο φωτισμός και το ψηφιακό βίντεο δεν πρωταγωνιστούν, αλλά συνεργάζονται απόλυτα με την αφήγηση.
- Οπτικό support: το φως και το βίντεο κάνουν υποστήριξη στο περιβάλλον του ήχου και σε αυτό ακριβώς που φτάνει στα αυτιά του θεατή.
- Ο καμβάς: η πλάτη του σκηνικού (ο πίσω τοίχος με τα ηχομονωτικά πάνελ) αποτελεί το βασικότερο στοιχείο πάνω στο οποίο «γράφει» ο φωτισμός και το βίντεο.





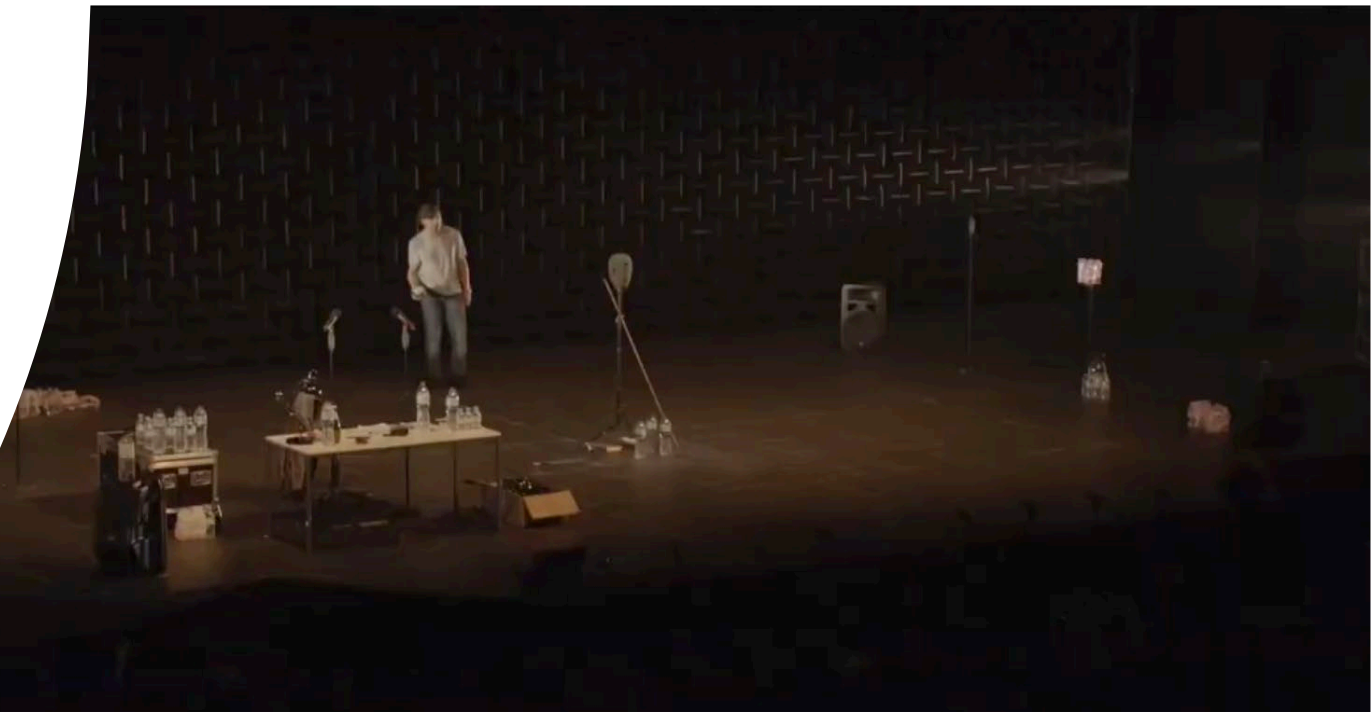
Η Έναρξη και ο Περιορισμός του Χώρου



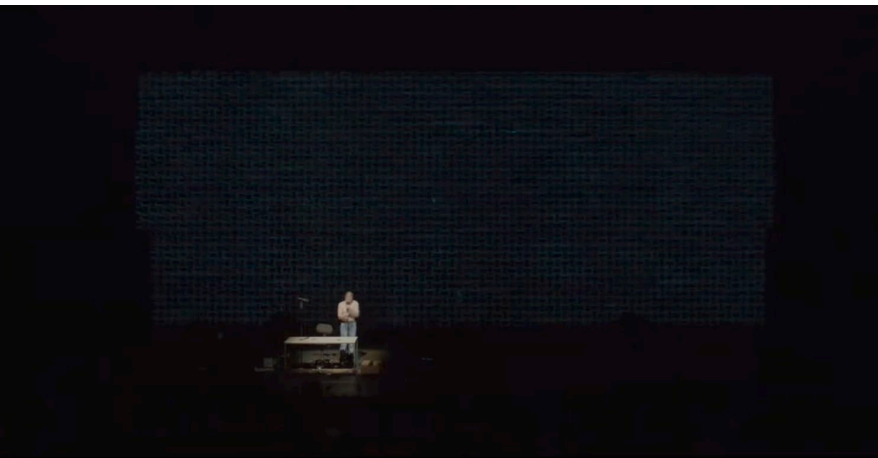
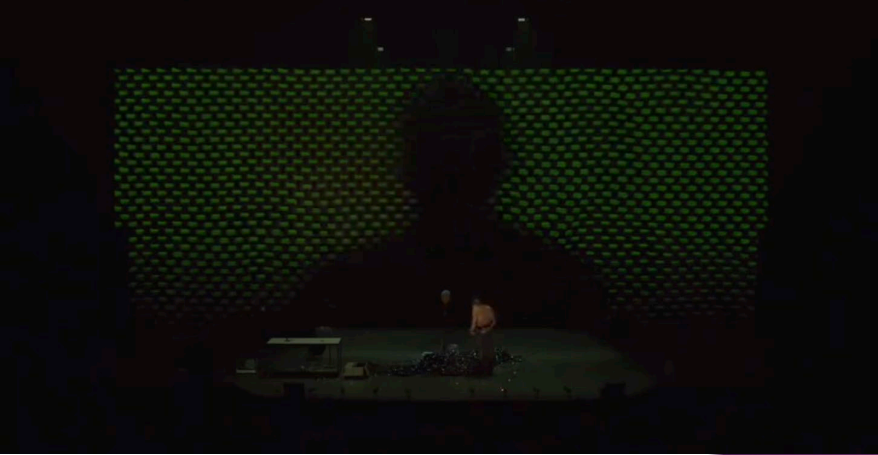
- ▶ Το πέρασμα στη δράση: Η παράσταση ξεκινά με αναμμένα τα φώτα της πλατείας (κοινό). Στο 20ο δευτερόλεπτο η πλατεία σβήνει (cue) και ένα σημειακό φως απομονώνει το Dummy Head στη μέση της σκηνής.
- ▶ Εστίες φωτός: Στην αρχή βλέπουμε μεμονωμένες εστίες, όπως το φως του γραφείου όταν ο ηθοποιός κάθεται στο τραπέζι.
- ▶ Το «Frame» (Κάδρο): Ο φωτιστής χρησιμοποιεί «μαχαίρια» (ειδικά εξαρτήματα στους προβολείς που κόβουν τη δέσμη). Έτσι, σχηματίζει ένα αυστηρό φωτεινό τετράγωνο στο πάτωμα, το οποίο περιορίζει οπτικά τον χώρο κίνησης του ηθοποιού.

Πλευρικοί Φωτισμοί και Οπτικά Εφέ

- ▶ **Side Lights (Από τις κουίντες):** Βασικό εργαλείο είναι τα πλαϊνά φώτα που μπαίνουν από δεξιά και αριστερά, δίνοντας όγκο και συνεργαζόμενα με τον προτζέκτορα.
- ▶ **Χρήση Gobos:** Στα Profile πλαϊνά φώτα έχουν τοποθετηθεί Gobos. Αυτά μπαίνουν ανάμεσα στα οπτικά του προβολέα για να δημιουργήσουν σχήματα.
- ▶ **Το εφέ του «Gobos»:** Μέσω των Gobos δημιουργείται πίσω στα πάνελ του τοίχου ένα φωτιστικό εφέ που μοιάζει σαν ένας κόμπος που τρέχει.
- ▶ **Blackout και Φακός:** Σε στιγμές απόλυτου σκοταδιού (Blackout), ο ίδιος ο ηθοποιός ελέγχει τον φωτισμό χρησιμοποιώντας έναν δικό του φακό.



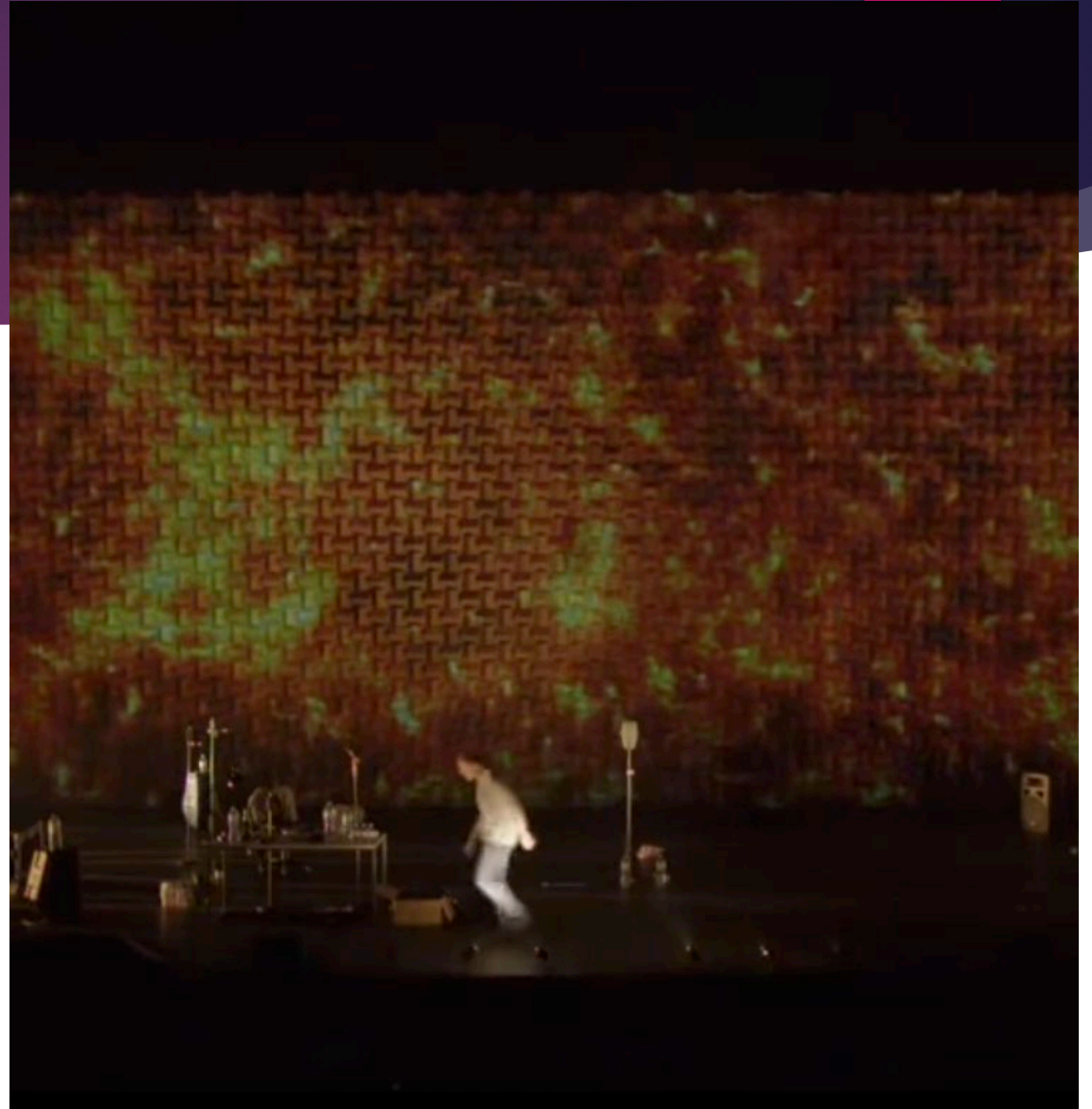
Video Mapping – Η Ψηφιακή Σκηνογραφία



- ▶ Το «πράσινο» δεν είναι φως: Το χαρακτηριστικό πράσινο χρώμα της ζούγκλας στον πίσω τοίχο προέρχεται από Video Projector. Είναι ένα βίντεο με πολύ αργή κίνηση.
- ▶ Απόλυτη προσαρμογή: Το Video Mapping είναι ρυθμισμένο να ανάβει με ακρίβεια πάνω σε κάθε πάνελ ξεχωριστά, προσαρμοσμένο απόλυτα στην αρχιτεκτονική του σκηνικού.
- ▶ Η Θάλασσα: Το βίντεο αλλάζει και γίνεται μπλε με κίνηση, τη στιγμή που ακούγεται ο ήχος της θάλασσας.
- ▶ Η Ψηφιακή Σκιά: Η τεράστια σκιά που βλέπουμε πάνω στο πράσινο φόντο δεν δημιουργείται από την κίνηση του ηθοποιού. Είναι ενσωματωμένη στο ίδιο το βίντεο.

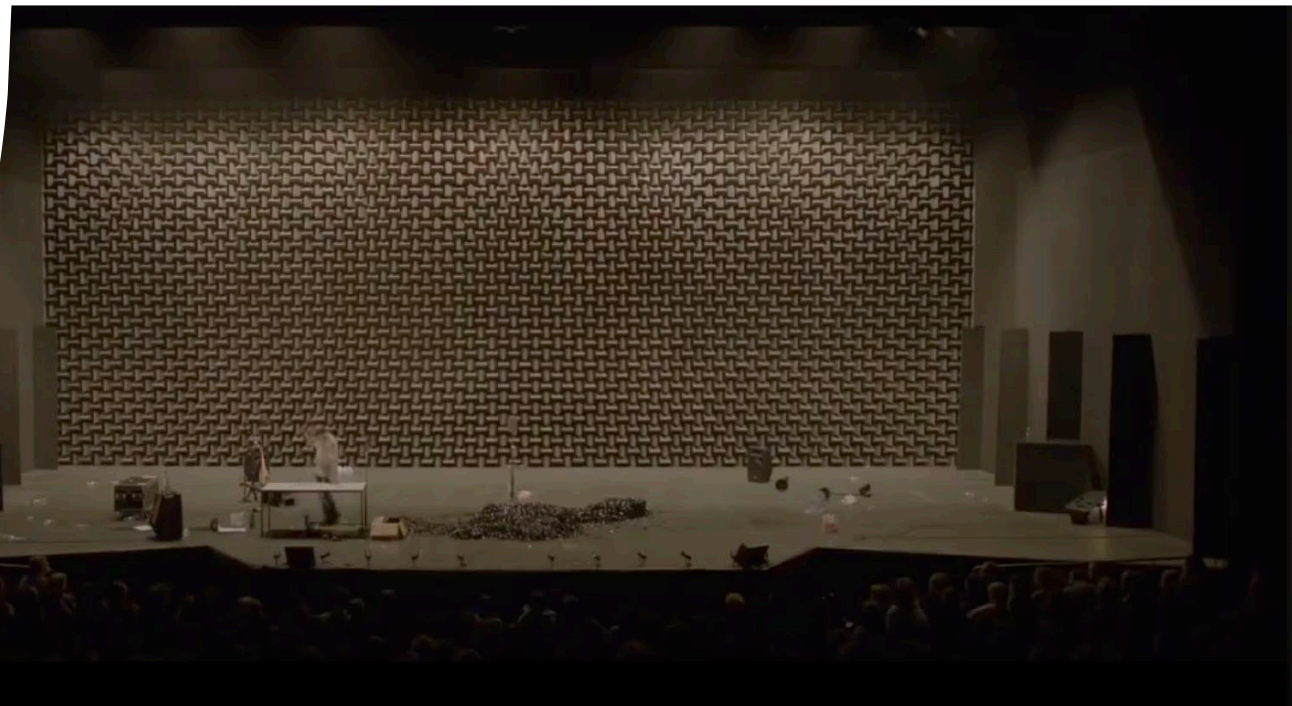
Cues Κορύφωσης – Σκιές, Φωτιά και Καπνός

- ▶ Birdies: Μικρά φωτάκια ράμπας που έρχονται από το προσκήνιο (το πάτωμα). Ανάβουν για να δημιουργήσουν έντονες φυσικές σκιές (π.χ. 2 φώτα για 2 σκιές ταυτόχρονα).
- ▶ Η Πυρκαγιά του Αμαζονίου: Συνδυασμός μέσων. Ο προτζέκτορας δείχνει βίντεο σαν φωτιές, ενώ ταυτόχρονα τα πλαϊνά φώτα και τα Birdies δημιουργούν τις σκιές του ηθοποιού.
- ▶ Η προσθήκη του καπνού: Ο φωτιστής ελέγχει και βάζει καπνό στη σκηνή, ο οποίος αναδεικνύεται μέσα από τα πλαϊνά φώτα, εντείνοντας το χάος.

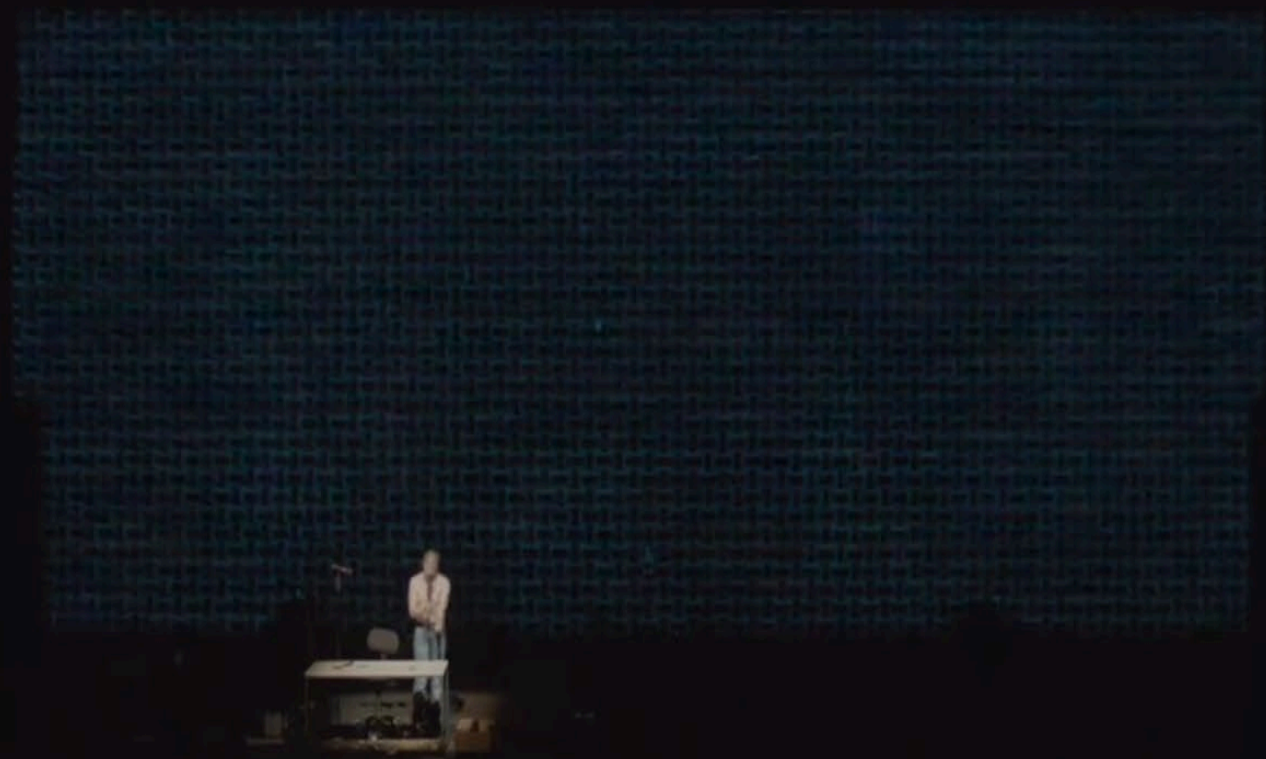


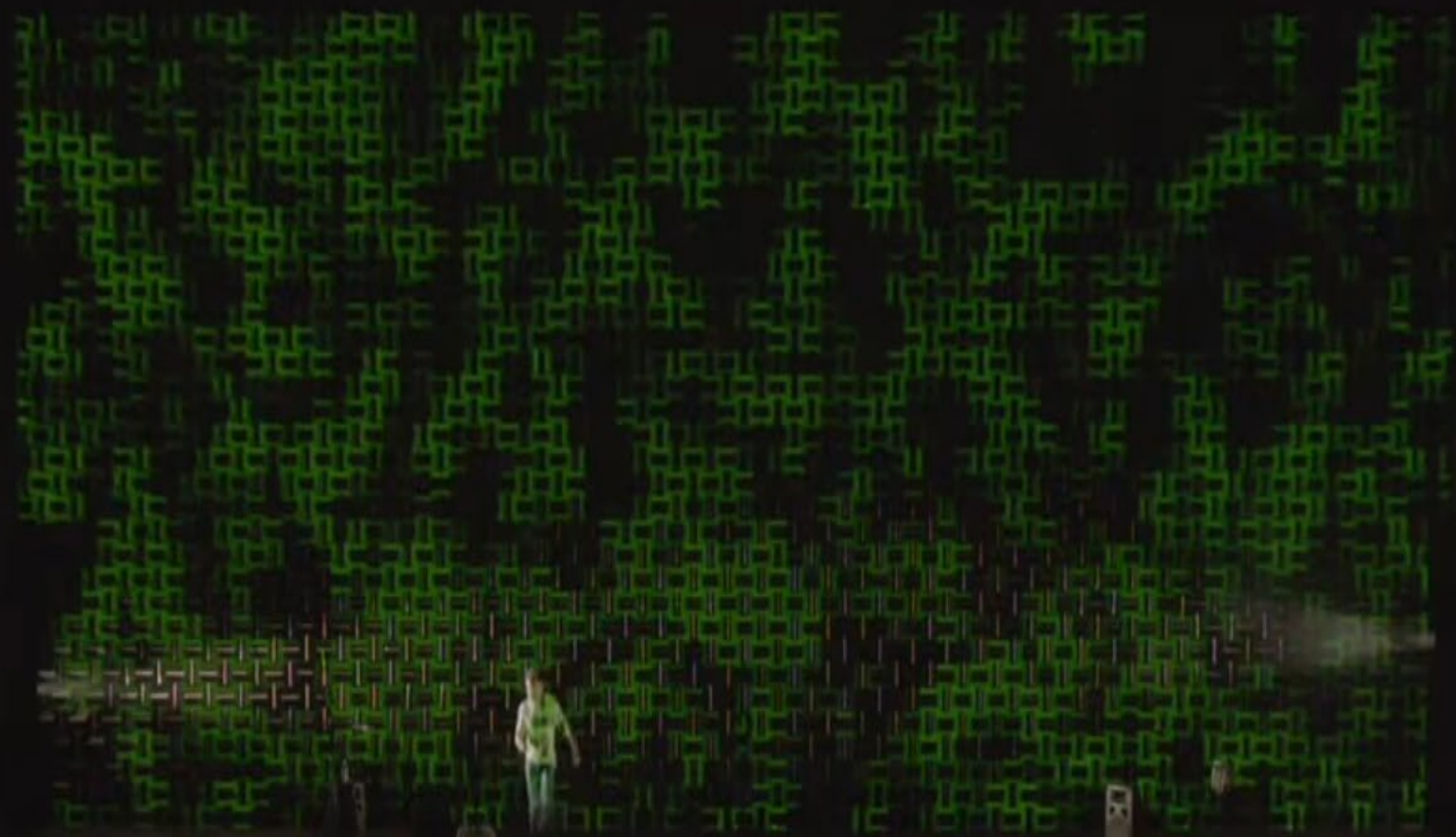
Η Αποκάλυψη και το Φινάλε

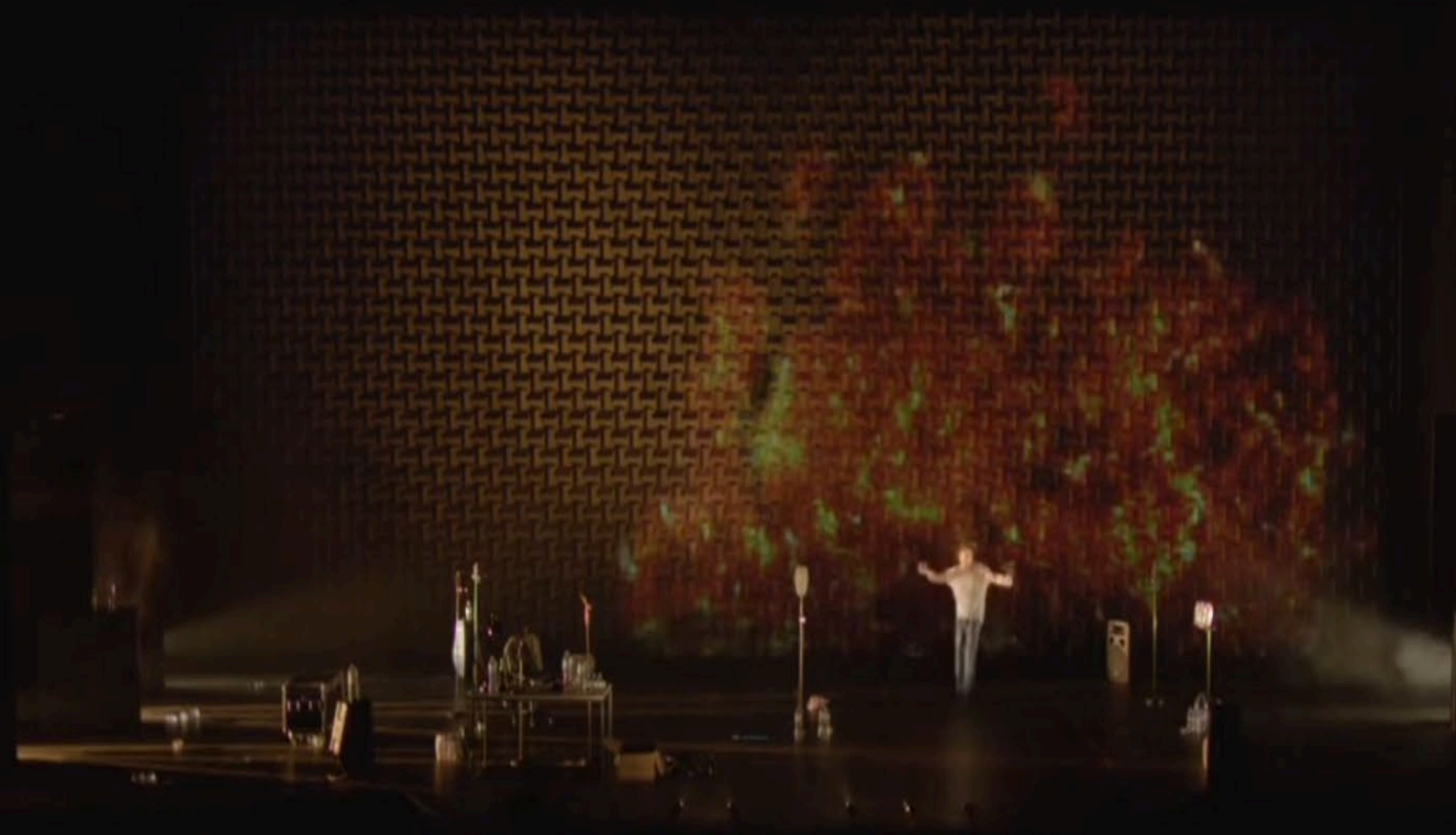
- ▶ Το γενικό φως (No Color): Η στιγμή που πετάει τα ψηφιακά μέσα και τα αντικείμενα στο πάτωμα είναι κομβική. Ο φωτισμός γίνεται «No Color» (χωρίς χρωματικά φίλτρα). Βλέπουμε για πρώτη φορά καθαρά όλη τη σκηνή, τα πεταμένα αντικείμενα και την κατασκευή του τοίχου πίσω.
- ▶ Ψυχρές ατμόσφαιρες: Όταν μαζεύει τη μαγνητική ταινία από τις κασέτες, ο φωτισμός ψυχραίνει απότομα, με φώτα «κόντρες» από πάνω (φωτιστικό καπέλο).
- ▶ Το κλείσιμο και η υπόκλιση: Η παράσταση επιστρέφει στο αρχικό μοτίβο με το περιορισμένο «frame» (τετράγωνο φωτός στο πάτωμα από τα μαχαίρια). Ταυτόχρονα, το βίντεο (Video Mapping) στον πίσω τοίχο γίνεται μπλε. Τέλος, για την υπόκλιση του ηθοποιού, ο φωτισμός επανέρχεται πλήρως, φωτίζοντας ολόκληρη τη σκηνή.











Θεατρικός χώρος, κοστούμια, σκηνικά αντικείμενα

Δημήτρης Μπουρέλος



Θεατρικός χώρος

- ▶ Barbican Theatre, Λονδίνο (14/04 – 05/05/2018)
- ▶ Μοναδική βιντεοσκόπηση της solo performance *The Encounter*
- ▶ Γωνία λήψης: πάνω θέσεις της πλατείας, δίνοντας την αίσθηση στον θεατή της βιντεοσκοπημένης παράστασης ότι είναι μέρος αυτής
- ▶ Έντονη κινητικότητα, δεν έχει ξεκινήσει η παράσταση
- ▶ Ένας άνδρας από το κοινό γυρνάει στην κάμερα και απευθύνεται στους ψηφιακούς θεατές· είναι ο Simon McBurney, πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης της παράστασης. Φοράει ένα χακί καπέλο, γκρι καρό πουκάμισο και χακί παντελόνι.
- ▶ Πανδημία Covid-19, «είναι παράνομο να βρισκόμαστε στο θέατρο»



Περί μεταθεατρικότητας

- ▶ Διάρρηξη της θεατρικής συνθήκης, τυλίγει το στιγμιότυπο της παράστασης σαν μουσαμά και μας μεταφέρει στο σπίτι του
- ▶ Ζωντανά και θερμά χρώματα
- ▶ Ο Mc Burney κάθεται μπροστά στην κάμερα και ως φόντο έχει έναν ξύλινο τοίχο στον οποίο διακρίνονται (από δεξιά στα αριστερά) ράφια βιβλιοθήκης, ένα άσπρο ψυγείο, ένα τραπέζι με γαλάζιο τραπεζομάντιλο και ένα βάζο με λουλούδια πάνω, ένα πιάνο με ανοιχτή παρτιτούρα πάνω στο οποίο υπάρχουν γλαστράκια με φυτά και διάφορα διακοσμητικά και ένα ράφι με άλλα μπιμπελό.
- ▶ Ενώ μιλάει, εμφανίζεται η 11χρονη κόρη του, μόλις κάνει αναφορά σε αυτήν, με κορδέλα στα μαλλιά, κίτρινο μπλουζάκι με μαύρες βούλες και κόκκινη φούστα, τον φωνάζει αλλά δεν την ακούει, κάνει διορθώσεις για την ηλικία της. Τότε μπαίνει από δεξιά, με τα ίδια ρούχα, ο πατέρας της (διπλασιασμός, αξιοποίηση του μοντάζ), φεύγει ο ένας από τους δύο Simon που κάθεται μπροστά και την θέση του παίρνει ο «άλλος» και στρέφει την κάμερα στον υπολογιστή του πάνω στο γραφείο, όπου προβάλλεται η παράσταση σε δεύτερο χρόνο, με τον Mc Burney να είναι όρθιος επί σκηνής, με διαφορετικά ρούχα (χακί καπέλο, χακί πουκάμισο, μπλε τζιν παντελόνι, χακί παπούτσια) και να ζητάει από το κοινό να κλείσει τα κινητά του τηλέφωνα κρατώντας ψηλά το δικό του («και, αν θα μπορούσατε παρακαλώ, να κλείσετε αυτό»).



Σκηνικός χώρος I

- ▶ Σταθερός μινιμαλιστικός σκηνικός χώρος, σε επιμέλεια Michael Levine (όπως και το κοστούμι του Mc Burney), που φαίνεται να θυμίζει στούντιο ηχογράφησης ή ραδιοφωνικό θάλαμο.
- ▶ Ολόκληρος ο πίσω τοίχος είναι καλυμμένος με πάνελ από ηχομονωτικό αφρολέξ, στην ανάγλυφη επιφάνεια του οποίου γίνονται, κατά τη διάρκεια της παράστασης, οι ψηφιακές προβολές του Will Duke.
- ▶ Δεξιά στη σκηνή υπάρχουν δύο ηχεία και ανάμεσα τους ένα μικρόφωνο και συσκευασίες με πλαστικά μπουκάλια νερού (η μία υπερυψωμένη σε ένα λεπτό κοντάρι και οι άλλες δύο κάτω).



Σκηνικός χώρος II

- ▶ Μπροστά δύο προβολείς δεξιά κι αριστερά κι ενδιάμεσα 7 μικρά μικρόφωνα. Στο κέντρο της σκηνής ένα ομοίωμα ανθρώπινου κεφαλιού πάνω σε μια τριποδική βάση, το ειδικό διωτιακό (binaural) μικρόφωνο, που μοιάζει με τοτέμ και συνδέεται άρρηκτα με την ανθρωπολογική διάσταση του έργου. Μπροστά από το «τοτέμ», τρία μπουκάλια με νερό και πιο πίσω άλλες συσκευασίες νερού.
- ▶ Αριστερά, μία κούτα με μαύρες κορδέλες στο πάτωμα δίπλα από ένα γραφείο με μία καρέκλα με ρόδες μπροστά ανάμεσα σε δύο μικρόφωνα, πάνω στο οποίο βρίσκονται έξι μπουκάλια νερού σε διαφορετικά μεγέθη (το ένα πράσινο και γυάλινο), δύο βιντεοκασέτες, μία κάμερα, ένα μικρό αντικείμενο σαν ηχείο, χαρτιά, μία λάμπα γραφείου και λοιπά μικροαντικείμενα. Γωνιακά του γραφείου, κάτω από ένα δεύτερο τραπέζι-μπαούλο τε με συσκευασίες μπουκαλιών νερού και τεχνικό εξοπλισμό που παραπέμπει σε κονσόλα ήχου, άλλες συσκευασίες με νερό. Δίπλα, ένα ακόμα ηχείο με ένα μπουκάλι με νερό πάνω. Πίσω από το γραφείο, ένα μικρόφωνο στο οποίο είναι ακουμπισμένο ένα ξύλινο κοντάρι και ένα ηχείο με ακόμα ένα μπουκάλι νερού πάνω, μπροστά από το οποίο βρίσκεται ένα λεπτό ξύλινο στήριγμα με τριγωνική κεφαλή.
- ▶ Όσο εξελίσσεται η δράση, τίποτα δεν μένει στην αρχική του θέση και το σκηνικό αποσυντίθεται- «φλέγεται» (κλιμάκωση έντασης performer, ένα ηχηρό μήνυμα για την εξάρτηση από τα σύγχρονα καταναλωτικά αγαθά)



Σκηνικά αντικείμενα I

Οτιδήποτε βρίσκεται επί σκηνής αξιοποιείται ως μέρος της δράσης με τον πιο πιθανό και απίθανο τρόπο, φέροντας ποικίλους συμβολισμούς και ενισχύοντας το φανταστικό δυναμικό του θεατή:

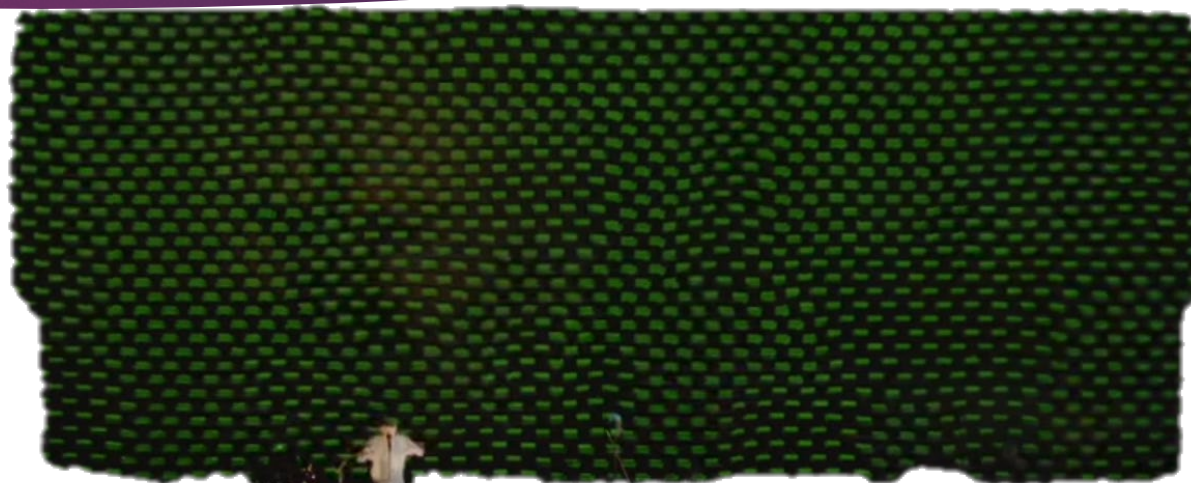
- ▶ Κινητό τηλέφωνο (επικοινωνία, φωτογραφίες, ηχογραφήσεις)
- ▶ Βιντεοκασέτες (πραγματικότητα vs μυθοπλασία, η μία σπάει αλλά η δεύτερη έχει το αληθινό βίντεο)
- ▶ Μαγνητοταινίες («και για όσους δεν νομίζατε πως ήταν αληθινό, έκπληξη, εξασκούμεν σε αυτό εδώ και καιρό», φοινικόσχοινο. φύλλα)
- ▶ Μικρόφωνα
- ▶ Κεντρικό αμφιωτικό μικρόφωνο – τοτέμ
- ▶ Ηχείο

Σκηνικά αντικείμενα II

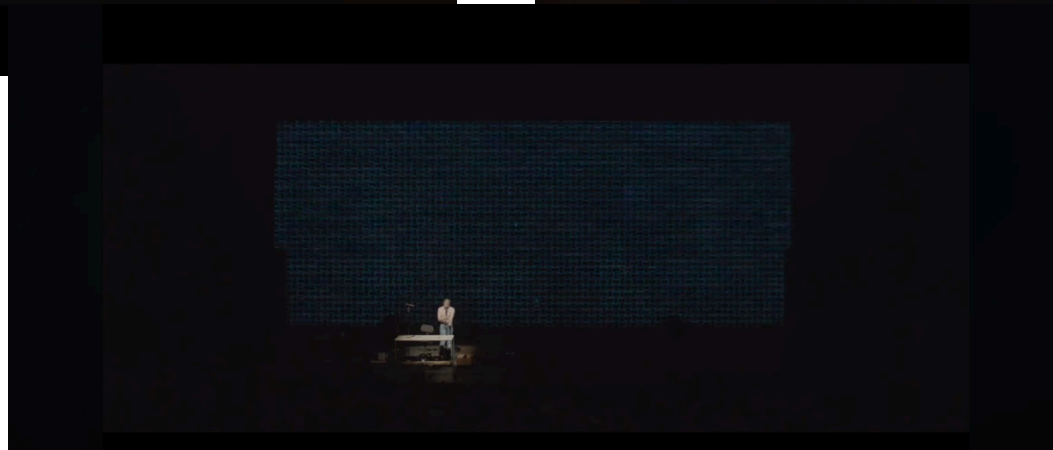
Οτιδήποτε βρίσκεται επί σκηνής αξιοποιείται ως μέρος της δράσης με τον πιο πιθανό και απίθανο τρόπο, φέροντας ποικίλους συμβολισμούς και ενισχύοντας το φανταστικό δυναμικό του θεατή:

- ▶ Μπουκάλια με νερό (Αμαζόνιος, επιβίωση Mc Intyre– αποφόρτιση Mc Burney)
- ▶ Καπέλο
- ▶ Ψαλίδι
- ▶ Ξύλινο κοντάρι (αεροπλάνο, βέλος)
- ▶ Σακούλα με πατατάκια (φωτιά)
- ▶ Ρολόι χειρός
- ▶ Πλαστικό περιτύλιγμα συσκευασίας νερού (φωτιά)
- ▶ Μέτρο
- ▶ Σφυρί
- ▶ Βιβλίο

Προβολές



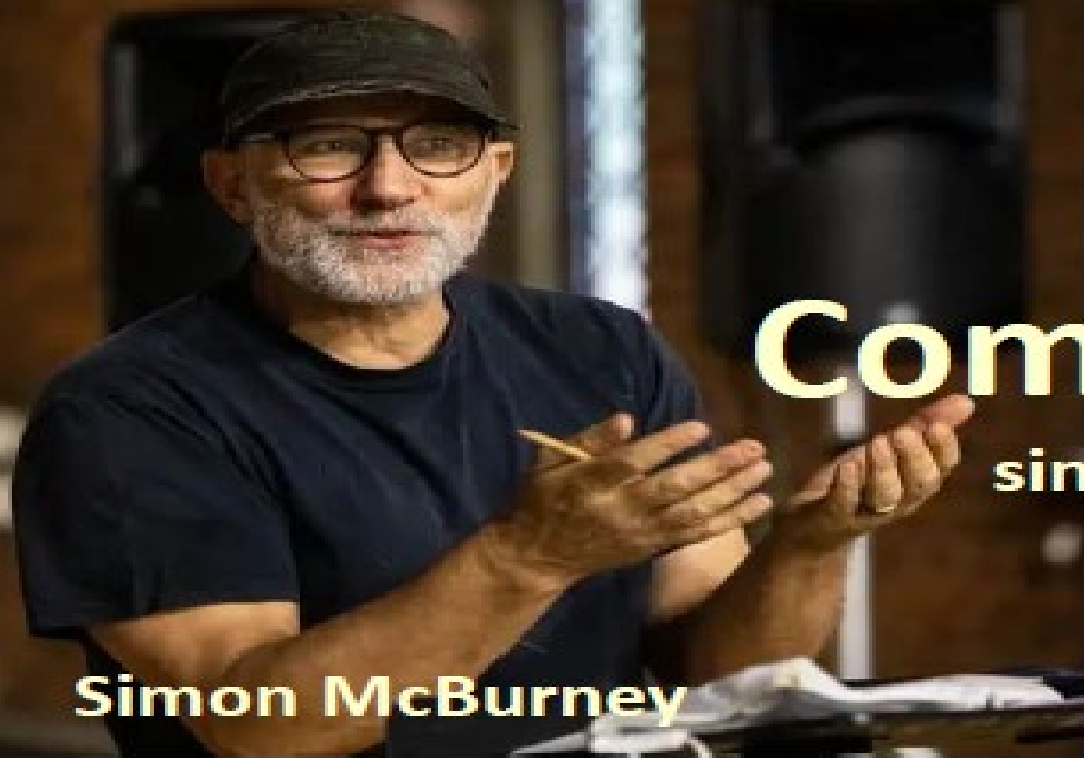
Προβολές





**Η ομάδα Complicité-Σκηνοθεσία
και Υποκριτική της παράστασης
Δέσποινα Καβουρτζίδου**





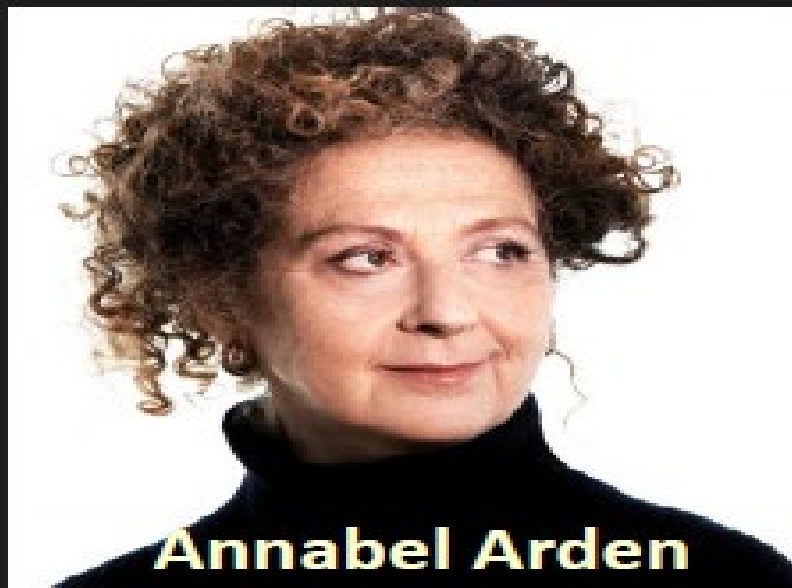
Simon McBurney

Complicité

since 1983



Fiona Gordon



Annabel Arden



Marcello Magni

Η θεατρική ομάδα Complicité

- Ιδρύεται στο Λονδίνο το 1983 από τους Simon McBurney, Annabel Arden, Marcello Magni και Fiona Gordon, αρχικά με την ονομασία Théâtre de Complicité.
- Αποτελεί μία από τις σημαντικότερες και πιο επιδραστικές θεατρικές ομάδες του σύγχρονου ευρωπαϊκού θεάτρου.
- Η αισθητική της ομάδας διαμορφώθηκε μέσα από την επιρροή της σχολής του Jacques Lecoq και βασίστηκε εξ αρχής στη σωματικότητα, στον αυτοσχεδιασμό, στη συλλογική σύνθεση και στη διακαλλιτεχνική προσέγγιση της σκηνικής πράξης.



Η θεατρική ομάδα Complicité

- **Devised Theater** → Η ομάδα συνδιαμορφώνει διαλογικά ένα υβριδικό θεατρικό ιδίωμα στο οποίο συνυπάρχουν αφήγηση, κίνηση, μουσική, τεχνολογία, προβολές και ζωντανός ήχος.
- Καινοτόμος χρήση της τεχνολογίας ως οργανικού στοιχείου της δραματουργίας. Σώμα, φωνή, ήχος και τεχνολογικά μέσα αλληλεπιδρούν και μετασχηματίζουν τον θεατρικό χώρο και χρόνο.



The Encounter

Η παράσταση “The Encounter” είναι μια χαρακτηριστική συμπύκνωση της καλλιτεχνικής ταυτότητας της Complicité. Δηλαδή, το θέατρο που ερευνά διαρκώς τα όρια ανάμεσα στο σώμα, τη φαντασία, την αφήγηση και την τεχνολογία, επαναπροσδιορίζοντας την ίδια τη σχέση θεατή και παράστασης.



The Encounter - Σκηνοθεσία

Ο σκηνοθέτης Simon McBurney και η συν-σκηνοθέτρια Kirsty Housley, ακολουθώντας την παράδοση της Complicité, δεν αντιμετωπίζουν τη σκηνοθεσία ως “εικονογράφηση” ενός θεατρικού έργου, αλλά ως σύνθεση πολυαισθητηριακής εμπειρίας, ως δημιουργία ενός χώρου όπου ο θεατής θα βιώσει την αφήγηση αισθητικά και όχι μόνο νοητικά.



The Encounter - Σκηνοθεσία

Ο πυρήνας της σκηνοθεσίας είναι η ακρόαση, το binaural sound design. Κάθε θεατής φορά ακουστικά και ακούει ήχους που δημιουργούν τρισδιάστατη ακουστική εμπειρία, με αποτέλεσμα να αισθάνεται ότι βρίσκεται μέσα στον χώρο της δράσης — άλλοτε στο αμαζονιακό δάσος, άλλοτε δίπλα στον McBurney, άλλοτε ακόμη και “μέσα” στη σκέψη του αφηγητή.

Ο ήχος δε συνοδεύει απλώς τη δράση, είναι η ίδια η δράση.



The Encounter

Υποκριτική



Ο McBurney δίνει μια ερμηνεία υψηλής τεχνικής ακρίβειας αλλά ταυτόχρονα βαθιά βιωματική.

Γίνεται αφηγητής, performer, τεχνικός ήχου, σχολιαστής και μεσολαβητής ανάμεσα στην ιστορία και στον θεατή.

Κινείται συνεχώς ανάμεσα σε διαφορετικά επίπεδα παρουσίας.

Τη μία στιγμή εμφανίζεται ως ο ίδιος ο Simon McBurney επί σκηνής, μιλώντας προσωπικά στο κοινό σχεδόν εξομολογητικά.











The Encounter: Μια Οικολογική Ανάγνωση *Βασιλική Κλεφτογιάννη*

Αμαζόνιος: ζωντανό οικοσύστημα

Επηρεάζει:

- την αντίληψη του χρόνου,
- τη γλώσσα,
- τη συνείδηση,
- τη σχέση ανθρώπου-φύσης,
- την ίδια τη δομή της αφήγησης

Αμαζόνιος: ο μεγαλύτερος ποταμός της Γης σε όγκο νερού

Τροπικό δάσος: ένα από τα μεγαλύτερα δάση του πλανήτη

Οικοσύστημα Αμαζονίου:

- υψηλότερη βιοποικιλότητα στον πλανήτη (10–30% όλων των γνωστών ειδών)
- μοναδικά ενδιαιτήματα που δεν υπάρχουν πουθενά αλλού στον κόσμο και ενδημικά είδη
- κρίσιμη δεξαμενή άνθρακα, επηρεάζοντας το παγκόσμιο κλίμα
- φυτά που συμβάλλουν σημαντικά στην ανάπτυξη σύγχρονων φαρμακευτικών θεραπειών

Απειλές:

- αποψίλωση για κτηνοτροφικές και αγροτικές δραστηριότητες - η βασικότερη αιτία καταστροφής
 - κλιματική αλλαγή: ενισχύει ξηρασία και πυρκαγιές, αυξάνοντας τον κίνδυνο μετατροπής σε σαβάννα
 - μεγάλα τεχνικά έργα: προκαλούν καταστροφή οικοτόπων και ρύπανση του νερού
 - ανεξέλεγκτη υλοτομία: αποσταθεροποιεί το οικοσύστημα και μειώνει δραματικά τη βιοποικιλότητα
- Οι αυτόχθονες πληθυσμοί απειλούνται από την απώλεια γης, τις ασθένειες και την εισβολή στις περιοχές τους.

➤ Ο Αμαζόνιος αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την οικολογική ισορροπία του πλανήτη

Ηχητική εμπύθιση και οικολογική εμπειρία

- η ζούγκλα «ακούγεται» ως ζωντανό οικοσύστημα
- ήχοι νερού, εντόμων και αναπνοής δημιουργούν αισθητηριακή βύθιση
- ο βίρσουλ ήχος μεταφέρει τη βιολογική πραγματικότητα του Αμαζονίου, όπου η βλάστηση είναι τόσο πυκνή που η επιβίωση εξαρτάται από την ακοή και όχι από την όραση
- ο θεατής δεν παρατηρεί τη φύση· εισέρχεται σε αυτήν

Ακουστική Οικολογία* (Soundscape Ecology)

- ❑ **Ηχοτοπίο (Soundscape):** Η παράσταση αναπαράγει το οικοσύστημα (χλωρίδα και πανίδα) χωρίς οπτικά μέσα
- ❑ **Βιοφωνία vs Ανθρωποφωνία:** αντίθεση ανάμεσα στους ήχους του δάσους (τζιτζίκια, πίθηκοι, πουλιά) και τους τεχνητούς ήχους του McBurney (το πλαστικό μπουκάλι, τα μαγνητόφωνα)

* Ο εκλιπών Καθηγητής Οικολογίας του ΑΠΘ, Ιωάννης Παντής, υπήρξε πρωτοπόρος στην Ελλάδα για το πεδίο της ακουστικής οικολογίας. Η προσέγγισή του συνέδεε τη βιολογία και τη διαχείριση του περιβάλλοντος με τη μελέτη του ηχοτοπίου (soundscape), διερευνώντας τη σχέση των έμβιων όντων με το ακουστικό τους περιβάλλον

Βιοκεντρισμός: Η φιλοσοφία των Maoyuna ως μοντέλο αιιφόρου συνύπαρξης

Υπολογίζεται ότι στον Αμαζόνιο ζουν ακόμη 100–200 απομονωμένες αυτόχθονες κοινότητες χωρίς επαφή με τον σύγχρονο κόσμο. Επιλέγουν συνειδητά την απομόνωση, κυρίως εξαιτίας ιστορικών τραυμάτων (εκμετάλλευση καουτσούκ, συνεχιζόμενες εισβολές από υλοτόμους και παράνομους μεταλλωρύχους, κλπ.)

➤ **μια διαφορετική σχέση ανθρώπου και φύσης: όχι σχέση κυριαρχίας, αλλά οργανικής συνύπαρξης με το οικοσύστημα του Αμαζονίου**

- οι ιθαγενείς και η διάλυση του ορίου ανθρώπου–φύσης
- η φυλή παρουσιάζεται σε στενή οργανική σύνδεση με το δάσος
- οι κινήσεις, οι ήχοι και η σχέση τους με το περιβάλλον δημιουργούν την αίσθηση ότι αποτελούν συνέχεια του ίδιου του οικοσυστήματος

• **Η παράσταση θολώνει τα όρια:**

- ανθρώπου / ζώου
- πολιτισμού / φύσης
- γλώσσας / ενστίκτου

Ο δυτικός παρατηρητής βιώνει αυτή τη συνύπαρξη ως κάτι πρωτόγονο αλλά και αποκαλυπτικό



➤ **αμφισβητεί τη δυτική ανθρωποκεντρική αντίληψη που τοποθετεί τον άνθρωπο έξω και πάνω από τη φύση**

Συμβίωση και Beaming

- επικοινωνία πέρα από τη γλώσσα: χημικά σήματα ή τις δονήσεις που χρησιμοποιούν τα είδη στο δάσος για να επικοινωνήσουν
- η κατάρρευση του "Εγώ": από ξεχωριστό άτομο γίνεται μέρος του τροφικού πλέγματος και του ενεργειακού κύκλου του δάσους
- η απόλυτη οικολογική μετάβαση

[...the earliest symbol of the passing of time by observing natural phenomena, the repeated call of birds, the dripping of water, man's own heartbeat, gave him his first clues that time existed in a pulsing vein invisibly uniting all of life and from that early rhythms dance was born to stay with man forever...]

αρχίζει να καταλαβαίνει ότι το οικοσύστημα δεν είναι ένα σύνολο από ξεχωριστά αντικείμενα (δέντρα, ζώα, νερό), αλλά ένα δίκτυο που πάλλεται σε κοινό ρυθμό και χρόνο

➤ The Vertical Time

- ο McBurney αντιπαραθέτει τον δικό μας χρόνο (Horizontal Time: παρελθόν-παρόν-μέλλον) με τον χρόνο των ιθαγενών
- ο χρόνος του «τώρα» που συνδέει όλα τα έμβια όντα (βιορυθμοί)
- στην παράσταση, οι ήχοι αυτοί συγχρονίζονται

➤ Ο επαναλαμβανόμενος ήχος των πουλιών

- στη σκηνή αυτή ο ήχος των πουλιών λειτουργεί ως μετρονόμος της φύσης
- στο οικοσύστημα υπάρχει μια «συνομιλία», τα πουλιά είναι η ηχητική ταυτότητα του δάσους που παραμένει αναλλοίωτη στον χρόνο

➤ Ο χτύπος της καρδιάς

- Ο McBurney χρησιμοποιεί το μικρόφωνο για να ενισχύσει τον ήχο της καρδιάς του
- ο χτύπος της καρδιάς του αρχίζει να συντονίζεται με τον ρυθμό της ζούγκλας
- «Εντροπία»: ο άνθρωπος παύει να είναι ο "παρατηρητής" και γίνεται μέρος του οργανικού συνόλου

➤ Η βροχή

- η βροχή στον Αμαζόνιο είναι ο απόλυτος κυρίαρχος
- όταν βρέχει καταρρακτωδώς, όλα γίνονται ένα

Το Οικοσύστημα στην Ανθρωπόκαινο

- η παράσταση συνδέεται με τη σύγχρονη οικολογική κρίση – μια προειδοποίηση για την κλιματική κατάρρευση και την απώλεια του "πνεύμονα" της Γης
- η καταστροφή του Αμαζονίου μετατρέπει το έργο σε οικολογική προειδοποίηση
- χρησιμοποιείται η πιο εξελιγμένη ψηφιακή τεχνολογία (binaural sound) σε αντιπαράθεση με την πρωτόγονη σύνδεση με τη γη

➤ Η παράσταση αναδεικνύει:

- την αποξένωση του σύγχρονου ανθρώπου
- την κλιματική απειλή
- και την ανάγκη επαναπροσδιορισμού της σχέσης ανθρώπου–φύσης

➤ Η παράσταση *The Encounter* αφηγείται την κρίση της σύγχρονης σχέσης ανθρώπου και φύσης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Kelley, D.I. et al., 2024, "Niche-dependent forest and savanna fragmentation in Tropical South America during the Last Glacial Maximum", *npj Biodiversity*, 3(56). DOI: 10.1038/s44185-024-00056-4.

Maffi, L., 2005, "Linguistic, Cultural, and Biological Diversity", *Annual Review of Anthropology*, 34, σσ. 599–617.

Mazaris, A.D., Kallimanis, A.S., Chatzigianidis, G., Papadimitriou, K. και Pantis, J.D., 2009, "Spatiotemporal analysis of an acoustic environment: interactions between landscape features and sounds", *Landscape Ecology*, 24, σσ. 817–831. DOI: 10.1007/s10980-009-9360-x.

Popescu, P., 2016, *The Encounter: Amazon Beaming*, Pushkin Press, London

<https://www.amazonconservation.org/>

Βιβλία και άλλες Πηγές I

- ▶ Μπαλάνος Γιώργος, *Χαμένοι πολιτισμοί, άγνωστοι κόσμοι*, Εκδόσεις Locus-7, Αθήνα 2021
- ▶ Μπαρκς Καρλ, *Ο Χρυσός Γίγας*, Εκδόσεις Τερζόπουλος, Αθήνα 1988
- ▶ Fawcett, Percy and Brian, *Exploration Fawcett*, Phoenix Press, 2001
- ▶ Levi-Strauss Claude, *Tristes tropiques*, Penguin classics, 2012
- ▶ McBurnie Simon, *The Encounter-Complicité*, Nick Hern books, 2016
- ▶ McIntyre Loren, *The Incredible Incas and Their Timeless Land*, National Geographic Society, 1975
- ▶ Popescu Petru, *Amazon Beaming*, Penguin books, 1992
- ▶ Schechner Richard, *Performance Studies, An Introduction*, Routledge publishing, 2020
- ▶ Turner Victor, *The Ritual Process: Structure and Anti-Structure*, Routledge publishing, 2017
- ▶ Herzog Werner, *Aguirre, the wrath of god*, 1972

Βιβλία και άλλες Πηγές II

- ▶ <https://www.amazonconservation.org/>
- ▶ <https://www.onassis.org/el/whats-on/encounter> [22/5/2026]
- ▶ Behind the *Encounter*:
<https://www.youtube.com/playlist?list=PLLEx0tB8K9bSkcRq7WJS9AQITU5k08wl9>
[20/5/2026]
- ▶ www.complicite.org [15/5/2026]
- ▶ soundgirls.org [17/5/2026]
- ▶ thespace.org [18/5/2026]
- ▶ <https://variety.com/2015/legit/reviews/the-encounter-edinburgh-international-festival-1201566545/> [20/5/2026]



**ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΑΣ**